

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/n-r/dionizy-pulinski/34752,Dionizy-Pulinski.html>
2024-11-21, 18:40

Dionizy Puliński urodził się 09.12.1903 r. w miejscowości Kamionka, był synem Leonarda i Antoniny z Nadowskich. Absolwent Oficerskiej Szkoły Piechoty, promowany na podporucznika ze starszeństwem od 15.08.1929 r. i 181 lokatą w korpusie oficerów piechoty i równocześnie wcielony do 14 pułku piechoty we Włocławku (Dz. Pers. 14/29 str. 275). W pułku stawił się dnia 30.08.1929 r. i otrzymał przydział do 6 kompanii strzeleckiej. W 1930 r., jako podporucznik 14 pp, zajmował 435 lokatę łączną na liście starszeństwa oficerów korpusu piechoty (była to 181 lokata w starszeństwie). Dnia 16.09.1930 r. zajmował stanowisko młodszego oficera w kompanii szkolnej i strzeleckiej 14 pp.

Zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.12.1931 r. został awansowany na stopień porucznika ze starszeństwem od 01.01.1932 r. i 190 lokatą w korpusie oficerów piechoty (Dz. Pers. 12/31 str. 403). W 1932 r., jako porucznik 14 pp, zajmował 187 lokatę w swoim starszeństwie. Zarządzeniem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 28.06.1933 r. został przeniesiony, w korpusie oficerów piechoty, do Korpusu Ochrony Pogranicza (Dz. Pers. 8/33 str. 143). Dnia 25.05.1933 r. zameldował się w Centralnej Szkole Podoficerskiej KOP „Oswiec” i został przydzielony na stanowisko dowódcy plutonu w kompanii szkolnej podoficerów zawodowych. Na dzień 01.07.1933 r. zajmował 184 lokatę wśród poruczników piechoty ze swojego starszeństwa (była to jednocześnie 1921 lokata łączna) i pełnił służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza. W dniu 25.02.1934 r. uzyskał prawo do noszenia Państwowej Odznaki Sportowej. Podczas swej służby w KOP, 18.06.1934 r. brał udział (wraz z delegacją oficerów KOP) w pogrzebie ministra spraw wewnętrznych Bronisława Pierackiego. 17.12.1934 r., we włocławskiej wojskowej parafii p.w. Św. Michała, zawarł związek małżeński z Anną Szymczak (córką Wawrzyna i Marianny z domu Rurkowskiej). Na dzień 05.06.1935 r. zajmował 181 lokatę wśród poruczników piechoty ze swojego starszeństwa (1671 lokatę łączną) i pełnił służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza. Dnia 25.11.1935 r. został wyróżniony Odznaką Pamiątkową KOP „Za służbę graniczną”. 30.07.1936 r. został wyznaczony przez dowódcę Centralnej Szkoły Podoficerskiej KOP członkiem komisji odbiorczej filmu wyszkoleniowego pt. „Patrol”. Drugim członkiem tej komisji był ówczesny kapitan Piotr Kunda (we wrześniu 1939 roku, już w stopniu majora, dowódca I batalionu 14 pp). Dnia 09.11.1936 r. por. Dionizy Puliński został odkomenderowany do 14 pp we Włocławku. W 1937 roku ukończył kurs dowódców

kompanii w rembertowskim Centrum Wyszkozenia Piechoty. Na dzień 16.03.1938 r. dowodził, w randze porucznika, 4 kompanią w II batalionie 14 pp. Awansowany do stopnia kapitana został ze starszeństwem od 19.03.1938 r. i 143 lokatą wśród oficerów piechoty. Na dzień 23.03.1939 r. zajmował 142 lokatę wśród kapitanów piechoty ze swojego starszeństwa i pełnił funkcję dowódcy 4 kompanii w II batalionie 14 pp. Wyznaczony członkiem Sądu Honorowego 14 Pułku Piechoty na 1939 r. Dnia 26.05.1939 r. nadal dowodził 4 kompanią strzelecką 14 pułku piechoty. 04.06.1939 r., wraz z delegacją 14 pp, uczestniczył w Lipnie w ceremonii wręczania przez społeczeństwo tego miasta darów na FON, dowodził podczas tej uroczystości 6 kompanią strzelców 14 pp w sile 100 szeregowych. 01.09.1939 r., zgodnie z przydziałem mobilizacyjnym, pozostał dowódcą 4 kompanii strzeleckiej 14 pp, na jej czele walczył w korytarzu pomorskim i w bitwie nad Bzurą. Został wyróżniony w boju, a jego kompania wyróżniała się pod każdym względem dzięki dzielnemu dowódcy. 18 września 1939 r. dostał się do niewoli niemieckiej. Początkowo przebywał w stalagu I B Hohenstein i oflagach: IV C Colditz oraz II A Prenzlau. W stopniu kapitana odnotowany został jako jeniec oflagów IV A Hohnstein i (od listopada 1940 r.) II C Woldenberg (numer jeniecki: 48576). Od 25.01.1945 r. brał udział w marszu ewakuacyjnym do oflagu X D Hamburg-Fischbeck, w kwietniu 1945 r. przebywał w oflagu X C Lubeka. W dniu 03.05.1945 r. oflag został wyzwolony przez wojska brytyjskie.

Po wojnie Dionizy Puliński otrzymywał rentę inwalidy wojennego. Zmarł 27.12.1988 r. i pochowany został na włocławskim cmentarzu komunalnym, spoczywa w grobie razem z żoną Anną (zmarła w 1985 r.).

Opracował: **Rafał Michalak**